

İŞ GÜVENCESİZLİĞİ İLE İŞYERİ PROKRASTİNASYONU (ERTELEME ALIŞKANLIĞI) İLİŞKİSİ

Yrd. Doç. Dr. Guzel SADYKOVA

Kastamonu Üniversitesi, İİBF, İşletme, (gsadykova@gmail.com)

ÖZET

Çalışmanın amacı, iş güvencesizliği ile işyeri prokrastinasyonu arasındaki ilişkiyi araştırmaktır. İş güvencesizliği, iş değişikliğinin önemi ve iş değişikliği olasılığı boyutlarıyla incelenmiş; işyeri prokrastinasyonu, kararsal prokrastinasyon ve davranışsal prokrastinasyon ölçütleriyle irdelenmiştir. Veri edinme aracı olarak anket kullanılmış olup, anketler hizmet sektörü çalışanlarına uygulanmıştır. Araştırmanın bulguları, iş güvencesizliği ile işyeri prokrastinasyonu arasında anlamlı ve pozitif bir ilişkinin olduğunu ve iş güvencesizliği boyutlarının davranışsal ve kararsal prokrastinasyon üzerinde pozitif etkilerinin saptandığını göstermiştir.

Anahtar Kelimeler: İş Güvencesizliği, İşyeri Prokrastinasyonu, Erteleme Alışkanlığı, İş Stresi, Psikososyal Denge.

THE RELATIONSHIP BETWEEN JOB INSECURITY AND WORKPLACE PROCRASTINATION

ABSTRACT

The aim of this study is to research the relationship between job insecurity and workplace procrastination. Job insecurity was examined with importance of total job changes and probability or likelihood of change to total job. Workplace procrastination was investigated with behavioral procrastination and decisional procrastination aspects. It was used the survey as data acquisition tool and the questionnaires were administered to employees of the service industry. The research results showed that there is a positive significant relationship between job insecurity and workplace procrastination and there are positive effects of dimensions of job insecurity on behavioral procrastination and decisional procrastination.

Keywords: Job Insecurity, Workplace Procrastination, the Habit of Postponing, Work-Related Stress, Psychosocial Balance.

1. Giriş

İşyeri, bir çalışan için görev ve sorumluluklarını yerine getirme, profesyonel anlamda kendisini kanıtlama, sosyal ve bireysel farkındalık yaratma, kendisini etkileşimsel ve işlevsel açılardan çok yönlü geliştirme ve kaliteli yaşam standartlarını öznel gereksinimlerle uyumlaştırma ortamıdır. Örgütlerin temel kaynağı olan çalışanların kendi beceri, yetenek ve potansiyellerini sağlıklı bir biçimde kullanabilmeleri, inisiyatif almaya gönüllü olmaları, yaratıcı ve yenilikçi çözüm önerileri geliştirmeye teşvik edilmeleri açısından işyerinin fiziksel, operasyonel, ergonomik koşullarının uyumlaştırılmasının yanı sıra, örgüt içi psikososyal dengenin sağlanması ve korunması şarttır. Aksi durumda algılanan işi kaybetme olasılığı ve buna bağlı kaygı, iş/görevi erteleme, sorumluluk ve inisiyatif almaktan sakınma, motivasyon eksikliği, tükenmişlik vb. işyeri etkileşiminin kalitesini ve nitel değerlerini olumsuz etkileyen ve iş stresine neden olan faktörlerin yaygınlaşması kaçınılmazdır.

İş güvencesizliği, çalışanın işinin devamlılığı konusundaki olası tehlike algılayışı (Özaman Boya & Demiral, 2006; Sverke vd., 2004), işi kaybetme ve işsiz kalma korkusu (Buitendach & Witte, 2005; Çetin, 2015), beklenen iş güvencesi düzeyi ile mevcut iş güvencesi düzeyi arasındaki farklılık/tutarsızlık (Dereli, 2012; Jacobson & Hartley, 1991; Özkan vd., 2009) şeklinde tanımlanmaktadır. İş güvencesizliği işle ilgili tutum ve davranışları olumsuz yönde etkileyen algısal nitelikteki bir olgu (Klandermans & Van Vuuren, 1999) olup, çalışanların kişilik özelliklerinden, ailesel etkenlerden, geçmiş ve şimdiki çalışma yaşamlarının niteliğinden ve örgütsel koşullardan kaynaklanmaktadır (Çakır, 2007; Kinnunen vd., 1999).

İlgili alanyazında iş güvencesizliği; performans (Moshoeu & Geldenhuys, 2015; Piccoli, De Witte & Pasini, 2011; Reisel vd., 2007; Yahouchi & Bouldoukian, 2014), çalışan sağlığı (Burgard, Brand & House, 2009; De Cuyper vd., 2008; Kuhnert, Sims & Lahey, 1989; Otterbach & Sousa-Poza, 2014; Schreurs vd., 2010), örgütsel bağlılık (Filipkowski & Johnson, 2008; Furaker & Berglund, 2014; Hallier & Lyon, 1996; Hartley, 1998; Memari, Mahdiah & Marnani, 2013), motivasyon (Ankudinov & Lebedev, 2014; Chovwen & Ivensor, 2009; Hafıza vd., 2011; Lim & Sng, 2006), iş tatmini (Ojedokun, 2008; Reisel vd., 2010; Virga, 2015; Zheng vd., 2014), tükenmişlik (Aybas, Elmas & Dündar, 2015; Shropshire & Kadlec, 2012; Tilakdharee, Ramidial & Parumasur, 2010; Westman, Etzion & Danon, 2001), stres (Bhagat, 2014; Gaunt & Benjamin, 2007; Van Zyl, Van Eeden & Rothmann, 2013; Yaşlıoğlu, Karagülle & Baran, 2013) vb. bağlamlarda ele alınmıştır.

Prokrastinasyon istenmeyen düşünce ve iş/görevleri sürekli olarak erteleme eğilimi (Dolgov, 2014: 2; Miller, 2014: 36; Syomina, 2013: 18), iş/görevin başlangıcı, sonlanması ve/veya karar alma süreçlerine bağlı olarak meydana gelen kaygı ile başa çıkma mekanizması (Fiore, 2014: 19; Sirois, 2014) ve bir özdenetim başarısızlığı (Park & Sperling, 2012; Rebetz, Rochat & Van Der Linden, 2015; Wang, Sperling & Haspel, 2015) şeklinde tanımlanabilir. Prokrastinasyon, bireyin motivasyonel alanıyla ilişkili davranışsal, duygusal ve bilişsel bileşenleri içeren ve psikolojik yönden karmaşık ve heterojen yapıya sahip bir olgudur (Karlovskaia & Baranova, 2008: 38; Kovylin, 2013: 28).

Prokrastinasyon, İngilizce'deki "procrastination" kelimesinin Türkçeleştirilmiş versiyonu olup, çalışmada kullanılan "erteleme alışkanlığı" ifadesinin yanı sıra "yarıncılık", "geçiktirmecilik" vb. kavramlarla da açıklanabilmektedir.

İlgili alanyazında prokrastinasyon; iş/görevin niteliği (Blunt & Pychyl, 2000; Harris & Sutton, 1983; Janssen & Carton, 1999; Kim & Kim, 2015), zaman yönetimi (Ferrari & Díaz-Morales, 2007; Gafni & Geri, 2010; Häfner, Oberst & Stock, 2014; Lay & Schouwenburg, 1993), motivasyon (Brownlow & Reasinger, 2000; Cao, 2012; Çavuşoğlu & Karataş, 2015; Rakes & Dunn, 2010; Rebetez, Rochat & Van Der Linden, 2015), özsaygı ve özyeterlilik (Drysdale & McBeath, 2014; Hajloo, 2014; Hen & Goroshit, 2014; Kandemir vd., 2014; Saleem & Rafique, 2012), performans (Ariely & Wertenbroch, 2002; Jiao vd., 2011; Kim & Seo, 2015; Lakshminarayan, Potdar & Reddy, 2012; Michinov vd., 2011), stres (Beheshtifar, Hoseinifar & Moghadam, 2011; Sirois, 2014; Stead, Shanahan & Neufeld, 2010; Verešová, 2013), rol belirsizliği ve rol çatışması (Sadykova, 2016; Senecal, Julien & Guay, 2003), kişilik (Bhutto, Mohsin & Niazi, 2011; Doğan, Kürüm & Kazak, 2014; Habibzadeh & Naeimian, 2015; Lee, Kelly & Edwards, 2006), mükemmeliyetçilik (Çapan, 2010; Flett vd., 1992; Rakes & Dunn, 2014; Rice, Richardson & Clark, 2012) vb. boyutlarla ilişkili bir biçimde incelenmiştir.

İş güvencesizliği ile işyeri prokrastinasyonu, örgüt içerisindeki psikososyal ve operasyonel dengeyi tehdit eden iş stresi kaynaklarındandır. Her iki olgu çalışanların algılarındaki öznel değerlendirmelerinin sonucunda gelişen içsel deneyimlerini ve buna bağlı olarak ortaya çıkan davranışsal tepkilerini kapsar. Çalışma iş güvencesizliği ile işyeri prokrastinasyonu arasındaki ilişkinin niteliğini araştırmayı amaçlamaktadır.

2. Kavramsal Çerçeve

2.1. İş Güvencesizliği

İş güvencesizliği, bireyin geleceğe yönelik çalışma durumu ile ilgili güvencesizlik duygularının subjektif algılanması (Dereli, 2012: 240); çalışanın işinin devamlılığı konusundaki genel endişesi (Sverke & Hellgren, 2002; Ünsal-Akbıyık, Çakmak-Otluoğlu & De Witte, 2012: 15); tehdit altındaki iş durumunun istenen sürekliliğini sağlamada yaşanan güçsüzlük duygusu (Bosman, Rothmann & Buitendach, 2005: 49; Greenhalgh & Rosenblatt, 1984: 438) şeklinde tanımlanabilir.

Klandermans ve Van Vuuren (1999), iş güvencesizliğini nesnel (ekonomik durum, küçülme, dış kaynak kullanımı, örgütsel yapıdaki değişiklikler vb.) ve öznel (çalışanların nesnel iş güvencesizliğine gösterdikleri farklı algısal tepkileri) olmak üzere iki temel boyutta incelemiştir (Martinez, De Cuyper & De Witte, 2010: 195). Borg (1992) kendi çalışmasında bilişsel (iş kaybete olasılığı) ve duygusal iş güvencesizliğini (iş kaybete korkusu) ayırt etmiştir (Aybas, Elmas & Dünder, 2013: 77). Hellgren, Sverke ve Isaksson (1999), iş güvencesizliğini nicel iş güvencesizliği (işin sürekliliği konusunda duyulan endişe) ve nitel iş güvencesizliği (çalışma koşullarında kötüleşme, kariyer olanaklarından yoksunluk ve ücret artışının azalması gibi istihdam tehditlerine yönelik gelişen tehlike algısı) olarak irdelemiştir (Seçer, 2008: 143). Mohr (2000: 339) iş güvencesizliğini toplumsal farkındalık temelli iş güvencesizliği (toplumdaki yüksek işsizlik oranı), örgütsel temelli iş güvencesizliği (örgüt içerisindeki istikrarsız ve güvencesiz çalışma koşulları), akut iş güvencesizliği (subjektif bir istihdam tehdidi yaşama) ve işi kaybetme beklentisi (işten çıkartılmaların zaten başladığı durumlar için geçerlidir) olmak üzere dört boyutlu bir sınıflandırma içerisinde ele almıştır (Sverke, Hellgren & Näswall, 2006: 6).

İş güvencesizliğinin belirleyicilerini başlıca üç grupta toplamak mümkündür (De Witte, 2005: 2; Dıgın, 2008: 115-116; İsaoglu, 2004: 5). Bunlar, belirli çevresel ve organizasyonel şartlar (örneğin, organizasyonel değişimler ve iletişim), çalışanın bireysel ve pozisyonel özellikleri (örneğin, yaş, cinsiyet, sosyo-ekonomik statü, iş akdi çeşidi) ve çalışanın kişilik özellikleridir (örneğin, benlik değeri, kontrol odağı, negatif duygudurum) (Blackmore, 2011: 6; Dıgın & Ünsar, 2010: 135; Dursun & Bayram, 2013: 23).

Clark (1998), 13727 çalışana dâhil ettiği araştırmada “iyi bir iş” algısını oluşturan etkenler arasında ilk sırada iş güvencesinin (%55,3) olduğunu tespit etmiştir (Bustillo & Pedraza, 2007: 8). Samuel ve Chipunza (2009) iş güvencesi ile çalışanları elde tutma arasında güçlü bir ilişki olduğunu saptamışlardır (Olabimitan Benjamin, Ilevbare Femi & Alausa Waheed, 2012: 72). Bunların yanı sıra konuyla ilgili yapılan araştırmalarda iş güvencesizliği ile iş doyumu (Akşit Aşık, 2010; Ashford, Lee & Bobko, 1989; Chirumbolo & Hellgren, 2003; Seçer, 2011), örgütsel bağlılık (Bosman, Buitendach & Laba, 2005; De Witte & Näswall, 2003; Furåker & Berglund, 2014), emniyet duygusu (Lee vd., 2013; Masia & Pienaar, 2011; Probst, 2004), performans (Awan & Salam, 2014; Chirumbolo & Areni, 2005; Ruvio & Rosenblatt, 1999) arasında negatif bir ilişki olduğu bulunmuştur.

İş güvencesizliği, kardiyovasküler hastalıklar, uykusuzluk, depresyon, anksiyete, somatik rahatsızlıklar, kronik stres ve iş kazalarının artması gibi ruhsal ve fiziksel sorunların ortaya çıkmasına neden olmaktadır (Heaney, Israel & House, 1994; Koçoğlu & Akin, 2009; Nella vd., 2015). İş güvencesizliğinin insan sağlığı üzerinde sigara ve alkol tüketimi kadar olumsuz etkilerinin olduğu saptanmıştır (Gromova, Torshin & Avdeeva, 2011: 34). Brenner (1987), iş güvencesizliği ile ölüm oranları arasında işsizliğin kendisine nazaran daha yüksek oranda bir ilişki olduğunu tespit etmiştir.

Çalışmada iş güvencesizliği, Ashford, Lee ve Bobko'nun (1989) geliştirdiği ve Blackmore'un (2011) yalınlaştırdığı, iş değişikliğinin önemi ve iş değişikliği olasılığı olmak üzere iki boyutu tanımlayan ölçekle ölçülmüştür.

2.2. İşyeri Prokrastinasyonu / İşyerinde Erteleme Alışkanlığı

Prokrastinasyon, planlanan eylemleri gönüllü ve irrasyonel bir biçimde erteleme (Lay, 1986; Mohova & Nevryuyev, 2013); olası olumsuz sonuçlara rağmen, acil ve önemli iş/görevleri sürekli ve “kronik” bir biçimde “daha sonra”ya bırakma (Tashchilina, 2014: 11); istenmeyen bir iş/görevi yapmaktan kaçınmadır (Pravdina, Kolesova & Ulyanova, 2015: 18; Steel, 2007; Yudeyeva, 2011). Prokrastinasyon kelimesi, “erteleme, geciktirme, oyalanmak” anlamına gelen Latince kökenli *procrastinatus* (*pro* (yönelik, için) + *crastinus* (yarım/-a)) kelimesinden türetilmiştir (Gafni & Geri, 2010: 115; Necheporenko, 2011; Sadykova, 2016; Shemyakina, 2013). Erteleme alışkanlığı, bilişsel, duygusal ve davranışsal ihlal; bireyin normal yaşam düzenini engelleyen spesifik bir bozukluktur (Ferrari, Johnson & McCown, 1995; Gorbunova, 2010; Karlovskaya & Baranova, 2008).

Prokrastinasyon, planlanan ya da yapılması gereken iş/görevlere verilen duygusal tepkilerin yansımadır (Platonov, 2004: 176). Verilen tepkilerin niteliğine göre, “rahat” ve “gergin” prokrastinasyon olmak üzere iki prokrastinasyon çeşidinden söz etmek mümkündür (Bazyka, 2013; Ilyin, 2011; Kovylin, 2013; Tashchilina, 2014). “Rahat” prokrastinasyon,

bireyin yapması gereken iş/görevleri gerçekleştirme yerine kendisi için daha zevkli ve eğlenceli uğraşlara yönelmesini ifade etmektedir. “Gergin” prokrastinasyon ise genel yoğunluk, zaman algısı kaybı, bireysel edinimlerin niteliğinden duyulan memnuniyetsizlik, amaçların belirsizliği, cesaretsizlik ve özgüven eksikliğiyle ilişkilidir.

Milgram ve arkadaşları (1993), prokrastinasyonun, gündelik prokrastinasyon (düzenli olarak gerçekleştirilmesi gereken işleri (ev temizliği, alışveriş vb.) erteleme), karar alma prokrastinasyonu (önemsiz kararlar da dâhil olmak üzere genel olarak karar almayı erteleme durumu), nörotik prokrastinasyon (hayati öneme sahip kararları (meslek seçimi, evlilik vb.) erteleme), kompulsif prokrastinasyon (bir bireyin eşzamanlı olarak hem davranışsal, hem kararsal prokrastinasyon yaşaması) ve akademik prokrastinasyon (ödevleri, sınav/proje hazırlığını vb. erteleme durumu) olmak üzere beş çeşidini belirtmişlerdir (Milgram, Marshevsky & Sadeh, 1995: 145). Daha sonra Milgram ve Tenne (2000) söz konusu prokrastinasyon çeşitlerini davranışsal ve kararsal prokrastinasyon olmak üzere ikiye indirgemişlerdir (Ilyin, 2011; Klimova, 2014: 288; Kovylin, 2013: 27). Davranışsal prokrastinasyon gerçekleştirilmesi gereken/beklenen faaliyet/görevlerin ertelenmesini ifade ederken, kararsal prokrastinasyon belirli faaliyet/görevlerin gerçekleştirilip gerçekleştirilmeyeceğine dair karar alma süreçlerini ertelemeyi açıklar (Bańka & Hauziński, 2015; Fernie vd., 2009; Sadykova, 2016).

Prokrastinasyon olgusunun doğasına ilişkin teorik yaklaşımları, psikodinamik, davranışsal, bilişsel ve zaman motivasyonu yaklaşımları olmak üzere dört grupta incelemek mümkündür (Karlovskaya & Dementiy, 2011; Kovylin, 2013). Psikodinamik yaklaşıma göre, bireylerin iş/görev ve/veya kararları erteleme eğilimleri, o iş/görev ve/veya kararların aslında onların Ego’ları için birer tehdit oluşturduklarını düşünmelerinden kaynaklanmaktadır. Ego, dışarıdan bir tehdidin oluştuğunu farkettiğinde, iş/görevi yapmaktan kaçınma mekanizmasını devreye sokmaktadır (Nikol’skaya & Granovskaya, 2006; Tashchilina, 2014). Davranışsal yaklaşım, prokrastinasyonu bir öğrenme biçimi, kalıplaşan bir davranış şekli; sorumluluktan (Ferrari, Johnson & McCown, 1995) ve/veya öğrenmeyle ilgili kaygıdan (Solomon & Rothblum, 1984) kaçınma yöntemi şeklinde betimlemektedir (Klimova, 2014; Shamsutdinova & Rybakova, 2015). Bilişsel yaklaşım, prokrastinasyonu, irrasyonel inançlar (Balkis, Duru & Bulus, 2013; Bridges & Roig, 1997; Ellis & Knaus, 1977; Sirois & Tosti, 2012), düşük özsaygı (Gohil, 2014; Huisse-Gaytandjeva, Groot & Pavlova, 2013; Klassen, Krawchuk & Rajani, 2008) ve bağımsız karar alma yetersizliği (Anissa, Nabil & Olfa, 2008; Ferrari & Dovidio, 2000; Habelrih & Hicks, 2015) ile açıklamaktadır. Zaman motivasyonu kuramına göre, her insan belirli bir zaman çerçevesinde kendisi için en çok yarar sağlayacak iş/eylem/göreve öncelik verir. Steel (2007: 72) herhangi bir eylemin subjektif yararlılığının (Utility), başarı beklentisi (Expectancy), elde edilecek ödül (Value), işi sonuçlandırma süresi (Delay) ve sabırsızlık düzeyi (olası gecikmelere karşı duyarlılık) (G) olmak üzere dört etkene bağlı bir şekilde belirlenebileceğini ve aşağıdaki formülle ifade edilebileceğini ileri sürmüştür: $U=(ExV)/(GxD)$. Birey bir işin olumlu sonuçlanacağından ve kendisi için anlam ifade edecek bir ödüle sahip olacağından eminse, o işi daha yararlı bulacaktır. Dolayısıyla, işle ilgili beklentiler ve sonuçların önem derecesi ne kadar yüksekse, prokrastinasyon oranı o kadar düşük olacaktır. Bir iş/görevle ilgili yüksek beklenti, bireysel ilgi, zaman darlığı, o iş/görevin en iyi biçimde gerçekleşeceğinin garantisini sağlayan koşullardandır (Steel, 2007; Tashchilina, 2014).

Prokrastinasyonun nedenleri arasında başlıca başarısızlık endişesi (Cook, 1999; Fiore, 2007; Haghbin, McCaffrey & Pychyl, 2012), motivasyon eksikliği (Asikhia, 2010; Burns, 1989; Vij & Lomash, 2014), kötü zaman yönetimi (Ferrari, 2011; Kuchinskaya, 2015; Plotkina & Barashkova, 2016), mükemmeliyetçilik (Çapan, 2010; Demeter & Davis, 2013; Larskikh & Matuhina, 2015), iş yükü fazlalığı (DeArmond, Matthews & Bunk, 2014; Sime vd., 2007), depresyon ve tükenmişlik (Balkıs, 2013; Flett, Haghbin & Pychyl, 2016; Saddler & Sacks, 1993), başarı korkusu (Akinsola, Tella & Tella, 2007; Ferrari, 2010; Tashchilina, 2014) vb. gösterilebilir.

Solomon ve Rothblum (1984: 509) erteleme alışkanlığının nedenlerini duruma hâkim olamama endişesi, mükemmeliyetçilik, karar verme zorluğu, başkasına bağımlılık ve dışarıdan yardım arama, belirli görevleri yerine getirmekten kaçınma ve hayal kırıklığına uğratma korkusu, aşırı özgüven/özgüven eksikliği, tembellik, iddia eksikliği, başarı korkusu, tükenmişlik ve kötü zaman yönetimi, kontrole karşı isyan, risk alma unsuru ve akran etkisi olmak üzere 13 grupta incelemiştirler (Ratsameemonthon, 2015: 78; Sadykova, 2016; Yockey & Kralowec, 2015).

İşyerinde kalıcı erteleme alışkanlığına sahip çalışanlar uzun vadeye yönelik görevleri yerine getirmekten çok kısa vadeli hedeflere yönelmektedirler. Oysaki çalışanların kendi güç ve enerjilerini örgütsel kaynakları maksimize etme konusunda dengelemeleri şarttır (Gupta, Hershey & Gaur, 2012: 196). Erteleme alışkanlığına sahip çalışanlar genellikle en iyi iş performansını sağlayacak yöntemleri değerlendirmeye çok az zaman ayırmaktadırlar (Sadykova, 2016: 93). Prokrastinasyon hem bireysel, hem örgütsel verimlilik ve performansı olumsuz etkilemektedir (Cummins, Chong & Nicholas, 2006; Elvers, Polzella & Graetz, 2003; Gupta, Hershey & Gaur, 2012).

Çalışmada işyeri prokrastinasyonu, Lay'ın (1986) davranışsal prokrastinasyon ve Mann'ın (1982) kararsal prokrastinasyon ölçekleriyle incelenmiştir.

3. İş Güvencesizliği ile İşyeri Prokrastinasyonu İlişkisi

İlgili alanyazında iş güvencesizliği ile işyeri prokrastinasyonu, iş stresi faktörleri olarak değerlendirilmektedirler (Beheshtifar, Hoseinifar & Moghadam, 2011; Dekker & Schaufeli, 1995; Sirois, 2014; Yaşlıoğlu, Karagülle & Baran, 2013). Dolayısıyla, herhangi bir stres faktörü gibi, iş güvencesizliği de stresten tamamen kaçınma amaçlı bir geri çekilme davranışına (Poyraz & Kama, 2008: 149; akt. Yıldırım & Yirik, 2014: 127-128) ve bu davranışın bir yansıması olarak da işyeri prokrastinasyonuna neden olabilir. Öte yandan kararsal ve davranışsal temelde sergilenen erteleme alışkanlığı, diğer örgütsel etkenlerle birlikte, çalışan açısından bulunduğu pozisyonun devamlılığı konusunda güvencesizlik ve kaygı yaşamasına, görev ve sorumluluklarının sürdürülebilirliği ile alakalı tehdit algısı geliştirmesine yol açabilir.

İş güvencesizliği yaşayan çalışanlar, iş güvencesi açısından uğradıklarını düşündükleri adaletsizliği, iş performanslarını düşürerek dengeleme çabasındadırlar (Seçer, 2011: 58). Dolayısıyla, iş/görevlerini yerine getirmekten kaçınma, kararsal ve operasyonel düzeyde erteleme eğilimi, başka bir ifade ile prokrastinasyon sergileme yoluna gidebilmektedirler. Bu anlamda bir işte arzu edilen sürekliliğin sürdürülebilme olasılığını ifade eden iş güvencesizliği, önemli bir psikososyal risk niteliğini taşımaktadır (De Witte, 2016; Domenighetti, D'Avanzo & Bisig, 2000; Özkan, Koçyiğit & Şen, 2013).

İş güvencesizliği ile işyeri prokrastinasyonu, çalışanların buldukları iş ortamına yönelik algı ve tutumlarının bireysel faydacılık yönünü temsil eden; işyerinin psikososyal ve operasyonel yapısından kaynaklanan ve bunların temelinde oluşan tepkiselliği aksettiren; bilişsel, duyuşsal ve/veya davranışsal uyumsuzluğa neden olabilecek etkileşimli olgulardır.

4. Yöntem

4.1. Araştırmanın Amacı ve Önemi

Çalışma iş güvencesizliği ile işyeri prokrastinasyonu arasındaki ilişkiyi araştırmayı amaçlamaktadır. İşyerinde sağlıklı çalışma ortamının, psikososyal dengenin sağlanması ve korunması açısından iş stresine neden olabilecek etkenlerin irdelenmesi ve onların etkisini en aza indirgeyecek yaklaşımların ortaya çıkarılması şarttır. Bu anlamda işin sürekliliği konusundaki belirsizlik ve endişe, iş/görevi erteleme eğilimi aslında çalışanların buldukları ortama yönelik olumsuz algılarının, yaşadıkları stresin birer göstergesi olmanın yanı sıra, kendi içlerinde örgütün yapısından, sosyokültürel önceliklerinden, etkileşim tarzından, toplumsal uyum derecesinden kaynaklanan bileşenleri de barındırmaktadır. Dolayısıyla, çalışma iş güvencesizliği ile işyeri prokrastinasyonu gibi iş stresine neden olabilecek etkenlerin içeriği, birbirleriyle olan ilişkisi ve ortadan kaldırılmaları konusunda olası yaklaşımların geliştirilmesi yönünden önem taşımaktadır.

4.2. Araştırmanın Evreni, Örnekleme ve Kısıtları

Araştırmanın evreni, Kocaeli/Gebze'nin Tatlıkuyu Mahallesi hizmet sektörü çalışanlarıdır. Evrenden basit tesadüfi örnekleme yöntemiyle seçilen 153 hizmet sektörü çalışanı, araştırmanın örneklemini oluşturmaktadır. Araştırmanın kısıtları, belirtilen evren ve sektörle sınırlandırılmış olmasıdır.

4.3. Araştırmanın Kapsamı ve Yöntemi

Veri edinme yöntemi olarak iş güvencesizliği ile işyeri prokrastinasyonunu ölçen 32 madde temelinde oluşturulan anket formu kullanılmıştır. Ankette kullanılan ölçeklerin maddeleri Blackmore (2011), Lay (1986) ve Mann'ın (1982) çalışmalarından alınmış ve Türkçeye uyarlanmıştır. Ölçeklerin güvenilirlik ve geçerlilik analizleri yapılmıştır. Ashford, Lee ve Bobko'nun (1989) geliştirdiği ve Blackmore'un (2011) yalınlaştırdığı iş güvencesizliği ölçeği, iş değişikliğinin önemi (Cronbach Alfa katsayısı, 0,904) ve iş değişikliği olasılığı (Cronbach Alfa katsayısı, 0,917) boyutlarını tanımlamaktadır. Ölçeğin Cronbach Alfa katsayısı, 0,895'tir. İş güvencesizliği ölçeğinin faktör yüklerinin 0,523 ile 0,863 arasında olduğu saptanmıştır. KMO analizi sonucu 0,859 olup, Barlett testi anlamlı ($p=,000$) olarak bulunmuştur. İş güvencesizliği ölçeğinin orijinal şeklinin güvenilirlik ve geçerlilik analizi bulgularına Blackmore'un (2011) çalışmasından ulaşılabilir.

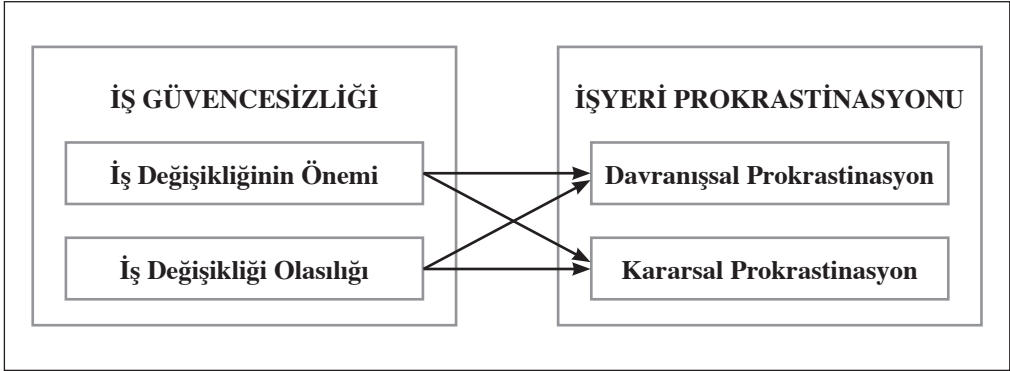
İşyeri prokrastinasyonu ölçeği, davranışsal prokrastinasyon (Cronbach Alfa katsayısı, 0,629) (Lay, 1986) ve kararsal prokrastinasyon (Cronbach Alfa katsayısı, 0,795) (Mann, 1982) boyutlarını ölçmektedir. Ölçeğin Cronbach Alfa katsayısı, 0,820'dir. İşyeri prokrastinasyonu ölçeğinin faktör yüklerinin 0,360 ile 0,737 arasında olduğu tespit edilmiştir. KMO analizi sonucu 0,794 olup, Barlett testi anlamlı ($p=,000$) olarak bulunmuştur. Davranışsal

prokrastinasyon ölçeğinin orijinal versiyonunun güvenilirlik ve geçerlilik analizi sonuçlarına Lay (1986) ve Ferrari'nin (1992) çalışmalarından; kararsal prokrastinasyon ölçeğinin orijinal halinin güvenilirlik ve geçerlilik bulgularına ise Effert ve Ferrari'nin (1989); Ferrari, Johnson ve McCown'un (1995) çalışmalarından erişilebilir.

İş güvencesizliği ile işyeri prokrastinasyonu ölçekleri olmak üzere iki temel bölümden oluşan anket formu 5 dereceli Likert ölçeğine (1-kesinlikle katılmıyorum, 5-kesinlikle katılıyorum; 1-hiç önemli değil, 5-çok önemli; 1-çok düşük olasılıkla, 5-çok yüksek olasılıkla) göre uyarlanmıştır. Veri analizinde SPSS 15.0 programı kullanılmış olup, analiz esnasında yüzde, frekans, faktör analizi, korelasyon ve regresyon analizlerinden yararlanılmıştır.

4.4. Araştırmanın Modeli ve Hipotezleri

Şekil 1: İş Güvencesizliği ile İşyeri Prokrastinasyonu İlişkisine Yönelik Araştırma Modeli

Araştırmanın amacı ve ilgili alanyazın incelemesi sonucunda açıklanan iş güvencesizliği ile işyeri prokrastinasyonunun örgüt bağlamındaki döngüsel etkileşimli ve heterojen doğasına ilişkin kuramsal temeller doğrultusunda aşağıdaki hipotezler geliştirilmiştir:

H₁: İş güvencesizliği boyutları ile işyeri prokrastinasyonu boyutları arasında anlamlı ve pozitif bir ilişki bulunmaktadır.

H₂: İş güvencesizliği boyutlarının davranışsal prokrastinasyon üzerinde anlamlı ve pozitif bir etkisi vardır.

H₃: İş güvencesizliği boyutlarının kararsal prokrastinasyon üzerinde anlamlı ve pozitif bir etkisi mevcuttur.

5. Araştırmanın Bulguları ve Yorumu

Bu bölümde anket katılımcılarının demografik özelliklerinin yanı sıra iş güvencesizliği ile işyeri prokrastinasyonuna yönelik algı ve tutumları, söz konusu olguların ilişkisel nitelikleri ile ilgili bulgular aktarılmıştır.

Araştırmanın örneklemini oluşturan katılımcıların demografik özelliklerine ilişkin bulgular Tablo 1’de gösterilmiştir.

Tablo 1: Katılımcıların Demografik Özelliklerine İlişkin Bulgular

Yaş	n	%	Eğitim	n	%	Cinsiyet	n	%
20-30	80	52,3	Orta Öğretim	22	14,4	Kadın	57	37,3
31-40	56	36,6	MYO	34	22,2	Erkek	96	62,7
41-50	13	8,5	Lisans	95	62,1	Medeni durum	n	%
51 ve üstü	4	2,6	Y. Lisans/ Doktora	2	1,3	Evli	99	64,7
						Bekâr	54	35,3
Toplam	153	100,0	Toplam	153	100,0	Toplam	153	100,0

İş güvencesizliği ölçeği, iş değişikliğinin önemi ve iş değişikliği olasılığı olmak üzere 2 faktörden oluşmaktadır. Söz konusu faktörlerin toplam varyansın %72,382’sini açıkladığı belirlenmiştir. Davranışsal prokrastinasyon ve kararsal prokrastinasyon olmak üzere işyeri prokrastinasyonu ölçeğini oluşturan faktörlerin toplam varyansın %56,999’unu açıkladığı görülmüştür.

İş güvencesizliği değişkenleri (İDÖ (İş değişikliğinin önemi) ve İDO (İş değişikliği olasılığı)) ile işyeri prokrastinasyonu değişkenleri (DP (davranışsal prokrastinasyon) ve KP (kararsal prokrastinasyon)) arasındaki korelasyon analizi sonuçları Tablo 2’de sunulmuştur.

Tablo 2: İş Güvencesizliği ile İşyeri Prokrastinasyonu Değişkenlerinin Korelasyon Matrisi

Değişkenler	1	2	3	4
1 (İDÖ)	r 1			
	p			
2 (İDO)	r ,427**	1		
	p ,000			
3 (DP)	r ,340**	r ,353**	1	
	p ,000	p ,000		
4 (KP)	r ,405**	r ,387**	r ,566**	1
	p ,000	p ,000	p ,000	

** Korelasyon 0,01 düzeyinde anlamlı (2-yönlü)

Tablo 2’deki bulgulara göre, iş değişikliği önemi ile davranışsal prokrastinasyon ($r=,340$, $p=,000$) ve kararsal prokrastinasyon ($r=,405$, $p=,000$) arasında; iş değişikliği olasılığı ile davranışsal prokrastinasyon ($r=,353$, $p=,000$) ve kararsal prokrastinasyon ($r=,387$, $p=,000$)

arasında zayıf düzeyde anlamlı pozitif bir ilişki olduğu görülmektedir. Dolayısıyla, korelasyon analizinin sonuçları H_1 'in doğrulandığını göstermektedir.

İş güvencesizliği boyutlarının davranışsal prokrastinasyon üzerindeki etkisini açıklayan regresyon analizi bulgularına Tablo 3'te yer verilmiştir.

Tablo 3: İş Güvencesizliği Boyutları ile Davranışsal Prokrastinasyon Arasındaki Regresyon Analizi Sonuçları

Bağımlı Değişken -> Davranışsal Prokrastinasyon					
Bağımsız Değişkenler	B	SH	Beta	t değeri	p değeri
İş Değişikliğinin Önemi	,234	,090	,203	2,606	,010
İş Değişikliği Olasılığı	,298	,079	,295	3,782	,000

R=,403; R²=,163; Düzeltilmiş R²=,152; F değeri=14,581; p=,000

Tablo 3'te sunulan bulgular davranışsal prokrastinasyon modelinde iş değişikliğinin öneminin davranışsal prokrastinasyon üzerinde %20,3 oranında, iş değişikliği olasılığının %29,5 oranında pozitif ve anlamlı bir etkisi olduğunu göstermektedir. İş güvencesizliği boyutları davranışsal prokrastinasyon modeline yönelik toplam varyansın %16,3'ünü açıklamaktadır. İş güvencesizliği boyutları ile davranışsal prokrastinasyon arasındaki regresyon analizi sonuçları H_2 'nin doğrulandığını kanıtlamaktadır.

İş güvencesizliği boyutlarının kararsal prokrastinasyon üzerindeki etkilerini incelemek üzere yapılan regresyon analizinin bulguları Tablo 4'te aktarılmıştır.

Tablo 4: İş Güvencesizliği Boyutları ile Kararsal Prokrastinasyon Arasındaki Regresyon Analizi Sonuçları

Bağımlı Değişken -> Kararsal Prokrastinasyon					
Bağımsız Değişkenler	B	SH	Beta	t değeri	p değeri
İş Değişikliğinin Önemi	,147	,085	,135	1,736	,085
İş Değişikliği Olasılığı	,333	,074	,348	4,479	,000

R=,408; R²=,167; Düzeltilmiş R²=,156; F değeri=15,008; p=,000

Tablo 4'te açıklanan bulgulardan kararsal prokrastinasyon modelinde iş değişikliği olasılığının kararsal prokrastinasyon üzerinde %34,8 oranında pozitif ve anlamlı etkisi olduğu anlaşılmaktadır. İş güvencesizliği boyutları kararsal prokrastinasyona ilişkin toplam varyansın %16,7'sini açıklamaktadır. İş güvencesizliği boyutları ile kararsal prokrastinasyon arasındaki regresyon analizi sonuçları H_3 'ün iş değişikliği olasılığı boyutunda doğrulandığını göstermektedir.

6. Sonuç ve Değerlendirme

Çalışanların işe yönelik devamlılık beklentileri ile mevcut durum farklılaştığında, buldukları iş ortamında engellenme hissi, iş memnuniyetsizliği, tükenmişlik, iş/görevi

erteleme, işe devam konusunda isteksizlik, ilgisizlik, yalnızlık, kontrol kaybı, özgüven eksikliği, profesyonel yetersizlik duygusu vb. yaşamaları olasıdır. Söz konusu davranışsal ve bilişsel tutumlar çalışanların örgüte olan bağlılıklarını, sadakatlerini ve güvenini azaltmakta, örgütsel değer ve normlardan uzaklaşma/yabancılaşma, görev ve yetenek uyumsuzluğu, iş yaşamı kalitesinde önemli bir ölçüde düşüş vb. strese bağlı sonuçları beraberinde getirmektedir. Bu anlamda işyeri stresinin, personel seçimi ve işe yerleştirme, net ve ulaşılabilir hedefler belirleme, iş/çalışma sürecinin uygun bir biçimde kurgulanması, kararlara katılım ve takım çalışmasını destekleme, çalışanların fiziksel ve manevi sağlığını programlama vb. alanlara müdahale ederek etkin bir biçimde yönetilmesi şarttır.

Araştırmanın bulguları iş güvencesizliği ile işyeri prokrastinasyonu arasında anlamlı ve pozitif bir ilişki olduğunu göstermiştir. İş kaybetme ve/veya faaliyet alanı kontrol kaybı olasılığı, eylemsel özgürlük kısıtlamaları, karşılanamayacak kadar yüksek talepler, çabaların sonuçlarla uyumsuzluğu (Gershon vd., 2009; Lee vd., 2004; Radi, Ostry & Lamontagne, 2007) vb. etkenlerle birlikte önemli psikososyal riskler arasında yer almaktadır. İş güvencesizliği, aşırı iş yükü, sıkıştırılmış iş/görev süreleri, zorlayıcı örgüt içi politikalar, yönetimin baskısı, hasta bina sendromu (Gomzi & Bobic, 2009; Norhidayah vd., 2013) vb. işyerinde yaşanan kronik stresin başlıca nedenlerindedirler. Mevcut durumu değiştirmeye yönelik geliştirilen davranış biçimi, zihinsel düzenleme yöntemi ve önemli ihtiyaçların karşılanması şeklinde tanımlanabilen kaçınma stratejisi stresle başa çıkma bilincini betimler. İşyeri prokrastinasyonu, strese tepki ve adaptasyon süreçlerinin bilinçdışı ve pasif bir mekanizmasıdır. İş güvencesizliği ile işyeri prokrastinasyonu, çalışanların algılarında örgüt içerisindeki pozisyonlarının sürekliliğine ilişkin belirsizliğin yarattığı kaygı ve endişenin dışavurumunu yansıtan, iş yaşamına dair bireysel tecrübe, emek – karşılık/fayda dengesi, iş/görevin niteliği, süre ve çalışma koşulları, örgütün kişiliği, amaç ve değerlerin özdeşleşmesi vb. etkenleri barındıran döngüsel bir etkileşimin öğeleridirler.

Araştırmanın regresyon analizi sonuçları iş güvencesizliği boyutlarının işyeri prokrastinasyonu üzerinde pozitif etkilerinin olduğunu ortaya koymuştur. İş stresinin etkenlerinden biri olan iş güvencesizliği, çalışanların psikolojik ve fizyolojik sağlığını zedelemekle kalmayıp, aynı zamanda işe yönelik olumsuz tepkiler sergilemelerine de neden olmaktadır (Ashford, Lee & Bobko, 1989; Dereli, 2012; Probst, 2002). Bu anlamda iş güvencesizliğinin yarattığı belirsizlik ve çalışanların işlerine ve buldukları iş ortamına yönelik olumsuz tutumlarının sonucunda gelişen ve içsel işten ayrılma durumunun bir sonraki aşaması olarak ortaya çıkan işyeri prokrastinasyonu; çalışanların iş performanslarını çoğunlukla olumsuz yönde etkileyen kritik unsurlardan biridir.

İlgili alanda çalışacak olan araştırmacılara iş güvencesizliği ile işyeri prokrastinasyonunu farklı boyut ve ölçeklerle, farklı mesleki/sektörel gruplarda inceleme, çalışanların psikolojik ve sosyokültürel kimlikleriyle ilintili olan iş tatmini, başarı odaklı motivasyon, girişimcilik eğilimi, örgüt iklimi, işyeri maneviyatı, farklılıkların yönetimi, sosyal görünüş kaygısı vb. psikososyal olgularla ilişkilendirerek irdeleme önerilebilir.

Kaynakça

- Akerloff, G. A. (1991). Procrastination and obedience. *The American Economic Review*, 81(2), 1-19.
- Akinsola, M. K., Tella, A. & Tella, A. (2007). Correlates of academic procrastination and mathematics achievement of university undergraduate students. *Eurasia J. Maths. Sci. Technol. Educ.*, 3(4), 363-370.
- Akşit Aşık, N. (2010). Çalışanların iş doyumunu etkileyen bireysel ve örgütsel faktörler ile sonuçlarına ilişkin kavramsal bir değerlendirme. *Türk İdare Dergisi*, 467, 31-51.
- Ankudinov, A. B. & Lebedev, O. V. (2014). Job insecurity and employees' motivation to engage in professional education. *American Journal of Applied Sciences*, 11(5), 860-865.
- Ariely, D. & Wertenbroch, K. (2002). Procrastination, deadlines, and performance: Self-control by precommitment. *Psychological Science*, 13(3), 219-224.
- Ashford, S. J., Lee, C. & Bobko, P. (1989). Content, causes, and consequences of job insecurity: A theory-based measure and substantive test. *The Academy of Management Journal*, 32(4), 803-829.
- Asikhia, O. (2010). Academic procrastination in mathematics: Causes, dangers and implications of counselling for effective learning. *International Education Studies*, 3(3), 205-210.
- Awan, W. A. & Salam, A. (2014). Identifying the relationship between job insecurity and employee performance - An evidence from private colleges in Larkana, Pakistan. *Beykent University Journal of Social Sciences*, 7(1), 23-31.
- Aybas, M., Elmas, S. & DüNDAR, G. İ. (2013, Mayıs-Haziran). İş güvencesizliğinin tükenmişliğe etkisinde istihdam edilebilirliğin düzenleyici rolü. 21. Ulusal Yönetim ve Organizasyon Kongresi, Kütahya.
- Aybas, M., Elmas, S. & DüNDAR, G. (2015). Job insecurity and burnout: The moderating role of employability. *European Journal of Business and Management*, 7(9), 195-203.
- Balkıs, M. (2013). The relationship between academic procrastination and students' burnout. *Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi / H. U. Journal of Education*, 28(1), 68-78.
- Balkıs, M., Duru, E. & Bulus, M. (2013). Analysis of the relation between academic procrastination, academic rational/irrational beliefs, time preferences to study for exams, and academic achievement: A structural model. *European Journal of Psychology of Education*, 28(3), 825-839.
- Bańka, A. & Hauziński, A. (2015). Decisional procrastination of school-to-work transition: Personality correlates of career indecision. *Polish Psychological Bulletin*, 46(1), 34-44.
- Bazyka, Y. (2013). Psihofiziologicheskoye sostoyaniye prokrastinatsii kak problema sovremennogo obshchestva. *Chelovek, Subyekt, Lichnost' v Sovremennoy Psihologii*, 2, 16-19.
- Beheshtifar, M., Hoseinifar, H. & Moghadam, M. N. (2011). Effect procrastination on work-related stress. *European Journal of Economics, Finance and Administrative Sciences*, 38, 59-64.

- Bhagat, V. (2014). Job insecurity and emotional stability of professionals at their work place. *International Journal of Humanities and Social Science Invention*, 3(10), 10-12.
- Bhutto, Z. H., Mohsin, F. Z. & Niazi, N. (2011). Procrastination and impulsiveness. *Bahria Journal of Professional Psychology*, 10, 3-16.
- Blackmore, C. (2011). Job insecurity and its antecedents. Christchurch: A Dissertation Submitted in Partial Fulfilment of the Requirements for the Degree of Master of Science in Applied Psychology at the University of Canterbury.
- Blunt, A. K. & Pychyl, T. A. (2000). Task aversiveness and procrastination: A multi-dimensional approach to task aversiveness across stages of personal projects. *Personality and Individual Differences*, 28(1), 153-167.
- Borg, I. (1992). Ueberlegungen und untersuchungen zur messung der subjektiven unsicherheit der arbeitsstelle. *Zeitschrift für Arbeits- und Organisationspsychologie*, 36 (3), 107-116.
- Bosman, J., Buitendach, J. H. & Laba, K. (2005). Job insecurity, burnout and organizational commitment among employees of a financial institution in Gauteng. *SA Journal of Industrial Psychology*, 31(4), 32-40.
- Bosman, J., Rothmann, S. & Buitendach, J. H. (2005). Job insecurity, burnout and work engagement: The impact of positive and negative affectivity. *SA Journal of Industrial Psychology*, 31(4), 48-56.
- Brenner, J. (1987). Feminist political discourses: Radical versus liberal approaches to the feminization of poverty and comparable worth. *Gender & Society*, 1(4), 447-465.
- Bridges, K. R. & Roig, M. (1997). Academic procrastination and irrational thinking: A re-examination with context controlled. *Personality and Individual Differences*, 22(6), 941-944.
- Brownlow, S. & Reasinger, R. D. (2000). Putting off until tomorrow what is better done today: Academic procrastination as a function of motivation toward college work. *Journal of Social Behavior & Personality*, 15(5), 15-34.
- Buitendach, J. H. & De Witte, H. (2005). Job insecurity, extrinsic and intrinsic job satisfaction and affective organisational commitment of maintenance workers in a parastatal. *South African Journal of Business Management*, 36(2), 27-37.
- Burgard, S. A., Brand, J. E. & House, J. S. (2009). Perceived job insecurity and worker health in The United States. *Social Science & Medicine*, 69, 777-785.
- Burns, D. D. (1989). *The feeling good handbook*. NY: William Morrow and Company.
- Bustillo, M. & Pedraza, P. (2007). Determinants of subjective job insecurity in 5 European countries. *AIAS Working Paper 07-58*, Amsterdam: University of Amsterdam.
- Cao, L. (2012). Differences in procrastination and motivation between undergraduate and graduate students. *Journal of the Scholarship of Teaching and Learning*, 12(2), 39-64.
- Chirumbolo, A. & Hellgren, J. (2003). Individual and organizational consequences of job insecurity: A European study. *Economic and Industrial Democracy*, 24(2), 217-240.
- Chirumbolo, A. & Areni, A. (2005). The influence of job insecurity on job performance and absenteeism: The moderating effect of work attitudes. *SA Journal of Industrial Psychology*, 31(4), 65-71.

- Chowwen, C. & Ivensor, E. (2009). Job insecurity and motivation among women in Nigerian consolidated banks. *Gender in Management: An International Journal*, 24(5), 316-326.
- Clark, A. E. (1998). Measures of job satisfaction. What makes a good job? Evidence From OECD Countries. *Labour Market Policy Occasional Paper*, No. 34, OECD.
- Cook, M. (1999). *Streetwise time management*. MA: Adams Media Corporation.
- Cummins, A., Chong, J. & Nicholas, M. (2006). *Fight that sinking feeling: Overcome procrastination!* Perth: Curtin University of Technology.
- Çakır, Ö. (2007). İşini kaybetme kaygısı: İş güvencesizliği. *Çalışma ve Toplum*, 1(12), 117-140.
- Çapan, B. E. (2010). Relationship among perfectionism, academic procrastination and life satisfaction of university students. *Procedia Social and Behavioral Sciences*, 5, 1665-1671.
- Çavuşoğlu, C. & Karataş, H. (2015). Academic procrastination of undergraduates: Self-determination theory and academic motivation. *Anthropologist*, 20(3), 735-743.
- Çetin, C. (2015). Zabıta çalışanlarında iş güvencesizliği ile tükenmişlik ilişkisine yönelik bir araştırma. *CBÜ Sosyal Bilimler Dergisi*, 13(2), 73-96.
- DeArmond, S., Matthews, R. A. & Bunk, J. (2014). Workload and procrastination: The roles of psychological detachment and fatigue. *International Journal of Stress Management*, 21(2), 137-161.
- De Cuyper, N., Bernhard-Oettel, C., Berntson, E., De Witte, H. & Alarco, B. (2008). Employability and employees' well-being: Mediation by job insecurity. *Applied Psychology: An International Review*, 57(3), 488-509.
- De Witte, H. (2005). Job insecurity: Review of the international literature on definitions, prevalence, antecedents and consequences. *SA Journal of Industrial Psychology*, 31(4), 1-6.
- De Witte, H. & Näswall, K. (2003). 'Objective' vs 'subjective' job insecurity: Consequences of temporary work for job satisfaction and organizational commitment in four European countries. *Economic and Industrial Democracy*, 24(2), 149-188.
- De Witte, H. (2016). On the scarring effects of job insecurity (and how they can be explained). *Scandinavian Journal of Work, Environment & Health*, 42(2), 99-102.
- Dekker, S. W. A. & Schaufeli, W. B. (1995). The effects of job insecurity on psychological health and withdrawal: A longitudinal study. *Australian Psychologist*, 30(1), 57-63.
- Demeter, D. V. & Davis, S. E. (2013). Procrastination as a tool: Exploring unconventional components of academic success. *Creative Education*, 4(7A2), 144-149.
- Dereli, B. (2012). İş güvencesizliği kavramı ve banka çalışanlarının iş güvencesizliğine yönelik algılarının demografik özelliklerine göre incelenmesi. *İstanbul Ticaret Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 11(21), 237-256.
- Dığın, Ö. (2008). İnsan kaynakları yönetiminde iş güvencesi ve konuyla ilgili yapılan bir araştırma. Edirne: Yüksek Lisans Tezi.

- Dıĝın, Ö. & Ünsar, S. (2010). Çalışanların iř güvencesi algısının belirleyicileri ve iř güvencesinden memnuniyetin organizasyonel baĝlılık, iř stresi ve işten ayrılma niyetine etkisi. *Dumlupınar Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 26, 133-145.
- Doĝan, T., Kürüm, A. & Kazak, M. (2014). Kişilik özelliklerinin erteleme davranışını yordayıcılığı. *Başkent Üniversitesi Eğitim Dergisi*, 1(1), 1-8.
- Domenighetti, G., D'Avanzo, B. & Bisig, B. (2000). Health effects of job insecurity among employees in the Swiss general population. *International Journal of Health Services*, 30(3), 477-490.
- Dolgov, Y. V. (2014). Ekonomicheskaya prokrastinatsiya kak institutsional'naya lovushka innovatsionnogo razvitiya. *Sovremennyye Problemy Nauki i Obrazovaniya*, 5. Retrieved April 22, 2016, from <http://www.science-education.ru/pdf/2014/5/174.pdf>.
- Drysdale, M. T. B. & Mcbeath, M. (2014). Exploring hope, self-efficacy, procrastination, and study skills between cooperative and non-cooperative education students. *Asia - Pacific Journal of Cooperative Education*, 15(1), 69-79.
- Dursun, S. & Bayram, N. (2013). İş güvencesizliği algısının çalışanların kaygı düzeyleri üzerine etkisi: Bir uygulama. "*İř, GÜÇ*" *Endüstri İlişkileri ve İnsan Kaynakları Dergisi*, 15 (3), 20-27.
- Effert, B. R. & Ferrari, J. R. (1989). Decisional procrastination: Examining personality correlates. *Journal of Social Behavior and Personality*, 4(1), 151-156.
- Ellis, A. & Knaus, W. J. (1977). *Overcoming procrastination*. New York: Institute for Rational Living.
- Elvers, G. C., Polzella, D. J. & Graetz, K. (2003). Procrastination in online courses: Performance and attitudinal differences. *Teaching of Psychology*, 30(2), 159-162.
- Fernie, B. A., Spada, M. M., Nikcevic, A. V., Georgiou, G. A. & Moneta, G. B. (2009). Metacognitive beliefs about procrastination: Development and concurrent validity of a self-report questionnaire. *Journal of Cognitive Psychotherapy: An International Quarterly*, 23(4), 283-293.
- Ferrari, J. R. (1992). Psychometric validation of two procrastination inventories for adults: Arousal and avoidance measures. *Journal of Psychopathology and Behavioral Assessment*, 14(2), 97-110.
- Ferrari, J. R., Johnson, J. L. & McCown, W. G. (1995). *Procrastination and task avoidance: Theory, research, and treatment*. New York: Plenum Press.
- Ferrari, J. R. & Dovidio, J. F. (2000). Examining behavioral processes in indecision: Decisional procrastination and decision-making style. *Journal of Research in Personality*, 34(1), 127-137.
- Ferrari, J. R. & Diaz-Morales, J. F. (2007). Procrastination: Different time orientations reflect different motives. *Journal of Research in Personality*, 41, 707-714.
- Ferrari, J. R. (2010). *Still procrastinating? The no regrets guide to getting it done*. Hoboken, New Jersey: John Wiley & Sons, Inc.
- Ferrari, J. R. (2011). Chronic procrastination: Life beyond ineffective time management. In A. P. Varga (Eds.), *Time management* (pp. 83-91). NY: Nova Science Publishers Inc.

- Filipkowski, M. & Johnson, M. C. (2008). Comparisons of performance and job insecurity in union and nonunion sites of a manufacturing company. *Journal of Organizational Behavior Management*, 28(4), 218-237.
- Fiore, N. A. (2007). *The now habit: A strategic program for overcoming procrastination and enjoying guilt-free play*. New York: Tarcher/Penguin.
- Fiore, N. A. (2014). *Legkiy sposob perestat' otkladyvat' dela na potom* (Per. s Angl. O. Terent'yevoy). Moskva: Izd. "Mann, Ivanov i Ferber".
- Flett, G. L., Blankstein, K. R., Hewitt, P. L. & Koledin, S. (1992). Components of perfectionism and procrastination in college students. *Social Behavior and Personality*, 20(2), 85-94.
- Flett, A. L., Haghbin, M. & Pychyl, Timothy A. (2016). Procrastination and depression from a cognitive perspective: An exploration of the associations among procrastinatory automatic thoughts, rumination, and mindfulness. *Journal of Rational-Emotive & Cognitive-Behavior Therapy*, 1-18. Retrieved April 26, 2016, from <http://link.springer.com/article/10.1007%2Fs10942-016-0235-1>.
- Furaker, B. & Berglund, T. (2014). Job insecurity and organizational commitment. *Revista Internacional de Organizaciones*, 13, 163-186.
- Gafni, R. & Geri, N. (2010). Time management: Procrastination tendency in individual and collaborative tasks. *Interdisciplinary Journal of Information, Knowledge, and Management*, 5, 115-125.
- Gaunt, R. & Benjamin, O. (2007). Job insecurity, stress and gender. *Community, Work & Family*, 10(3), 341-355.
- Gershon, R. R. M., Barocas, B., Canton, A. N., Li, X. & Vlahov, D. (2009). Mental, physical, and behavioral outcomes associated with perceived work stress in police officers. *Criminal Justice and Behavior*, 36(3), 275-289.
- Gohil, E. (2014). Procrastination and self-esteem - A gender based study. *Global Journal of Interdisciplinary Social Sciences*, 3(3), 91-95.
- Gomzi, M. & Bobic, J. (2009). Sick building syndrome: Do we live and work in unhealthy environment? *Periodicum Biologorum*, 111(1), 79-84.
- Gorbunova, A. A. (2010). Vzaimosvyaz' emotsional'nogo intellekta i prokrastinatsii v gruppah s razlichnoy vyrazhennost'yu prokrastinatsii. *Konferentsiya "Lomonosov-2010"*. Retrieved March 17, 2016, from <https://www.hse.ru/pubs/share/direct/document/80512484>.
- Greenhalgh, L. & Rosenblatt, Z. (1984). Job insecurity: Toward conceptual clarity. *Academy of Management Review*, 9(3), 438-448.
- Gromova, O. A., Torshin, Y. A., Avdeeva, N. V. (2011). Agressivnoye akusherstvo: S vitaminami ili bez? Ob opyte raznyh stran. *Zhurnal "Zemskiy Vrach"*, 1, 31-38.
- Gupta, R., Hershey, D. A. & Gaur, J. (2012). Time perspective and procrastination in the workplace: An empirical investigation. *Current Psychology*, 31(2), 195-211.
- Habelrih, E. A. & Hicks, R. E. (2015). Psychological well-being and its relationships with active and passive procrastination. *International Journal of Psychological Studies*, 7(3), 25-34.

- Habibzadeh, A. & Naeimian, N. (2015). A comparison of academic procrastination and personality traits of male and female students. *Teknologi Tanaman*, 12(1), 192-195.
- Hafiza, N. S., Shah, S. S., Jamsheed, H. & Zaman, K. (2011). Relationship between rewards and employee's motivation in the non-profit organizations of Pakistan. *Business Intelligence Journal*, 4(2), 327-334.
- Hafner, A., Oberst, V. & Stock, A. (2014). Avoiding procrastination through time management: An experimental intervention study. *Educational Studies*, 40(3), 352-360.
- Haghbin, M., McCaffrey, A. & Pychyl, T. A. (2012). The complexity of the relation between fear of failure and procrastination. *Journal of Rational-Emotive & Cognitive-Behavior Therapy*, 30(4), 249-263.
- Hajloo, N. (2014). Relationships between self-efficacy, self-esteem and procrastination in undergraduate psychology students. *Iranian Journal of Psychiatry and Behavioral Sciences*, 8(3), 42-49.
- Hallier, J. & Lyon, P. (1996). Job insecurity and organizational commitment: Managers' reactions to the threat and outcomes of redundancy selection. *British Journal of Management*, 7(1), 107-123.
- Harris, N. N. & Sutton, R. I. (1983). Task procrastination in organizations: A framework for research. *Human Relations*, 36(11), 987-996.
- Hartley, A. L. J. (1998). Organizational commitment and job insecurity in a changing public service organization. *European Journal of Work and Organizational Psychology*, 7(3), 341-354.
- Heaney, C. A., Israel, B. A. & House, J. S. (1994). Chronic job insecurity among automobile workers: Effects on job satisfaction and health. *Sm. Sci. Med.*, 38(10), 1431-1437.
- Hellgren, J., Sverke, M. & Isaksson, K. (1999). A two-dimensional approach to job insecurity: Consequences for employee attitudes and well-being. *European Journal of Work and Organizational Psychology*, 8(2), 179-195.
- Huyse-Gaytandjieva, A., Groot, W. & Pavlova, M. (2013). Why do some employees fall into and fail to exit a job-lock situation? *Journal of Environmental and Public Health*. Retrieved March 24, 2016, from <http://dx.doi.org/10.1155/2013/839349>.
- İsaoğlu, G. Ö. (2004). Özel sektör çalışanlarında iş güvencesizliğinin öz yeterlik ve iş performansı ile ilişkisi. Ankara: Yüksek Lisans Tezi.
- Ilyin, Y. P. (2011). *Rabota i lichnost'. Trudogolizm, perfektsionizm, len'*. SPb: Piter.
- Jacobson, D. & Hartley, J. (1991). Mapping the context. In J. Hartley, D. Jacobson, B. Klandermans & T. Van Vuuren with L. Greenhalgh & R. Sutton (Eds.), *Job insecurity: Coping with jobs at risk* (pp. 1-23). London: Sage Publications.
- Janssen, T. & Carton, J. S. (1999). The effects of locus of control and task difficulty on procrastination. *The Journal of Genetic Psychology: Research and Theory on Human Development*, 160(4), 436-442.
- Jiao, Q. G., Daros-Voseles, D. A., Collins, K. M. T. & Onwuegbuzie, A. J. (2011). Academic procrastination and the performance of graduate-level cooperative groups in research methods courses. *Journal of the Scholarship of Teaching and Learning*, 11(1), 119-138.

- Kandemir, M., Ilhan, T., Özpolat, A. R. & Palancı, M. (2014). Analysis of academic self-efficacy, self-esteem and coping with stress skills predictive power on academic procrastination. *Educational Research and Reviews*, 9(5), 146-152.
- Karlovszkaya, N. N. & Baranova, R. A. (2008). Vzaimosvyaz' obshchey i akademicheskoy prokrastinatsii i trevozhnosti u studentov s raznoy akademicheskoy uspevayemost'yu. *Psihologiya v Vuze*, 3, 38-49.
- Karlovszkaya, N. N. & Dementiy, L. I. (2011, Noyabr'). *Preodoleniye prokrastinatsii kak resurs psihicheskogo zdorov'ya*. Vserossiyskaya Nauchno-Prakticheskaya Konferentsiya "Psihologicheskoye Zdorov'ye Subyektov Obrazovatel'nogo Protsessa", Omsk.
- Kinnunen, U., Mauno, S., Natti, J. & Happonen, M. (1999). Perceived job insecurity: A longitudinal study among Finnish employees. *European Journal of Work and Organizational Psychology*, 8(2), 243-260.
- Kim, K. R. & Seo, E. H. (2015). The relationship between procrastination and academic performance: A meta-analysis. *Personality and Individual Differences*, 82, 26-33.
- Kim, J.-H. & Kim, J.-K. (2015). Relationship between task value, teaching presence, classroom environment and procrastinating behavior in university e-learning setting. *Advanced Science and Technology Letters*, 103, 66-71.
- Klandermans, B. & Van Vuuren, T. (1999). Job insecurity: Introduction. *European Journal of Work and Organizational Psychology*, 8 (2), 145-153.
- Klassen, R. M., Krawchuk, L. L. & Rajani, S. (2008). Academic procrastination of undergraduates: Low self-efficacy to self-regulate predicts higher levels of procrastination. *Contemporary Educational Psychology*, 33(4), 915-931.
- Klimova, A. V. (2014, Aprel'). *Osobennosti koping-strategiy i psihologicheskikh zashchit studentov s ustanovkoy otkladyvat' vypolneniye raboty "na potom" (prokrastinatorov)*. Nauchno-Prakticheskaya Konferentsiya "Upravleniye i Ekonomika v Usloviyah Nestabil'nosti: Problemy i Perspektivy", Vologda.
- Koçoğlu, D. & Akın, B. (2009). Küçük ölçekli işletmelerde çalışma koşulları ve işçilerin gündüz uyku durumu ile ilişkisi. *Hemşirelikte Araştırma Geliştirme Dergisi*, 11(1), 5-19.
- Kovylin, V. S. (2013). Teoreticheskoye osnovy izucheniya fenomena prokrastinatsii. *Lichnost' v Menyayushchemsya Mire: Zdorov'ye, Adaptatsiya, Razvitiye*, 2, 22-41.
- Kuchinskaya, N. L. (2015). *Taym-menedzhment kak osnova uspeshnogo obucheniya v uchrezhdenii vysshego obrazovaniya (Informatsionnyy material dlya studentov)*, Retrieved April 26, 2016, from http://www.bsuir.by/m/12_100229_1_91317.pdf.
- Kuhnle, C., Hofer, M. & Kilian, B. (2011). The relationship of self-control, procrastination, motivational interference and regret with school grades and life balance. *Diskurs Kindheits- und Jugendforschung Heft*, 1, 31-44.
- Kunhert, K. W., Sims, R. R. & Lahey, M. A. (1989). The relationship between job security and employee health. *Group & Organization Management*, 14(4), 399-410.
- Lakshminarayan, N., Potdar, S. & Reddy, S. G. (2012). Relationship between procrastination and academic performance among a group of undergraduate dental students in India. *Journal of Dental Education*, 77(4), 524-528.

- Larskikh, M. V. & Matuhina, N. G. (2015). Vzaimosvyaz' mezhdru perfektsionizmom i prokrastinatsiyey u studentov. *Universum: Psihologiya i Obrazovaniye: Elektronnyy Nauchnyy Zhurnal*, 7(17). Retrieved April 26, 2016, from <http://7universum.com/ru/psy/archive/item/2370>.
- Lay, C. H. (1986). At last, my research article on procrastination. *Journal of Research in Personality*, 20(4), 474-495.
- Lay, C. H. & Schouwenburg, H. C. (1993). Trait procrastination, time management, and academic behavior. *Journal of Social Behavior & Personality*, 8(4), 647-662.
- Lee, S., Colditz, G. A., Berkman, L. F. & Kawachi, I. (2004). Prospective study of job insecurity and coronary heart disease in US women. *Annals of Epidemiology*, 14(1), 24-30.
- Lee, D., Kelly, K. R. & Edwards, J. K. (2006). A closer look at the relationships among trait procrastination, neuroticism, and conscientiousness. *Personality and Individual Differences*, 40, 27-37.
- Lee, W.-W., Park, J.-B., Min, K.-B., Lee, K.-J. & Kim, M.-S. (2013). Association between work-related health problems and job insecurity in permanent and temporary employees. *Annals of Occupational and Environmental Medicine*, 25(15), 1-9.
- Lim, V. K. G. & Sng, Q. S. (2006). Does parental job insecurity matter? Money anxiety, money motives, and work motivation. *Journal of Applied Psychology*, 91(5), 1078-1087.
- Mann, L. (1982). *Flinders decision-making questionnaire II. Unpublished questionnaire*. Adelaide: The Flinders University of South Australia.
- Martinez, G., De Cuyper, N. & De Witte, H. (2010). Review of the job insecurity literature: The case of Latin America. *Avances en Psicología Latino americana/Bogotá (Colombia)*, 28(2), 194-204.
- Masia, U. & Pienaar, J. (2011). Unravelling safety compliance in the mining industry: Examining the role of work stress, job insecurity, satisfaction and commitment as antecedents. *SA Journal of Industrial Psychology*, 37(1), 1-10.
- Memari, N., Mahdih, O. & Marnani, A. B. (2013). The impact of organizational commitment on employees job performance. "A study of Meli bank". *Interdisciplinary Journal of Contemporary Research in Business*, 5(5), 164-171.
- Michinov, N., Brunot, S., Le Bohec, O., Juhel, J. & Delaval, M. (2011). Procrastination, participation, and performance in online learning environments. *Computers & Education*, 56(1), 243-252.
- Miller, J. (2014). *Proaktivnoye myshleniye. Kak prostyye voprosy mogut kruto izmenit' vashu rabotu i zhizn'* (Per. s Angl. Y. Buznikovoy). Moskva: Izd. "Mann, Ivanov i Ferber".
- Milgram, N. A., Batory, G. & Mowrer, D. (1993). Correlates and academic procrastination. *Journal of School Psychology*, 31, 487-500.
- Milgram, N. A., Marshevsky, S. & Sadeh, C. (1995). Correlates of academic procrastination: Discomfort, task aversiveness and task capability. *Journal of Psychology*, 129(2), 145-155.
- Milgram, N. A. & Tenne, R. (2000). Personality correlates of decisional and task avoidant procrastination. *European Journal of Personality*, 14(2), 141-156.

- Mohova, S. B. & Nevryuyev, A. N. (2013). Psihologicheskiye korrelyaty obshchey i akademicheskoy prokrastinatsii u studentov. *Voprosy Psihologii*, 1, 24-35.
- Mohr, G. B. (2000). The changing significance of different stressors after the announcement of bankruptcy: A longitudinal investigation with special emphasis on job insecurity. *Journal of Organizational Behavior*, 21 (3), 337-359.
- Moshoeu, A. N. & Geldenhuys, D. J. (2015). Job insecurity, organisational commitment and work engagement among staff in an Open Distance Learning Institution. *Southern African Business Review*, 19(1), 22-43.
- Necheporenko, O. P. (2011, Noyabr'). *Osobennosti vzaimosvyazi prokrastinatsii i perfektsionizma sovremennyh studentov*. Vserossiyskaya Nauchno-Prakticheskaya Konferentsiya "Psihologicheskoye Zdorov'ye Subyektov Obrazovatel'nogo Protsessa", Omsk.
- Negra, A., Mzoughi, N. & Bouhlel, O. (2008). E-procrastination: A netnographic approach. *Journal of Customer Behaviour*, 7(2), 103-119.
- Nella, D., Panagopoulou, E., Galanis, N., Montgomery, A. & Benos, A. (2015). Consequences of job insecurity on the psychological and physical health of Greek civil servants. *Hindawi Publishing Corporation BioMed Research International*, Article ID 673623, 1-8.
- Nikol'skaya, I. M. & Granovskaya, R. M. (2006). *Psihologicheskaya zashchita u detey*, SPb: Izd-vo "Rech".
- Norhidayah, A., Lee, C.-K., Azhar, M. K. & Nurulwahida, S. (2013). Indoor air quality and sick building syndrome in three selected buildings. *Procedia Engineering*, 53, 93-98.
- Ojedokun, O. (2008). Perceived job insecurity, job satisfaction, and intention to quit among employees of selected banks in Nigeria: Implications for employees' training needs. *African Journal for the Psychological Study of Social Issues*, 11(1&2), 204-220.
- Olabimitan Benjamin, A., Ilevbare Femi, M. & Alausa Waheed, M. (2012). Perceived job insecurity, sex and age as predictors of turnover intentions among employees of merged banks. *Asian Journal of Business and Management Sciences*, 2(6), 69-79.
- Otterbach, S. & Sousa - Poza, A. (2014). Job insecurity, employability, and health: An analysis for Germany across generations. *IZA Discussion Paper No. 8438*. Retrieved March 19, 2016, from <http://ssrn.com/abstract=2502298>.
- Özaman Boya, F. & Demiral, Y. (2006). İş güvensizliği ve sağlık araştırmaları. *Mesleki Sağlık ve Güvenlik Dergisi*, Temmuz - Ağustos - Eylül, 45-48.
- Özkan, Ö., Kan-Öntürk, Z., Himmetoğlu, R., Artan, A. & Güldibi, Ö. (2009). Üç kamu hastanesinde sözleşmeli çalışan hemşirelerde iş güvensizliği ve sağlık durumları ile ilişkisi. *Mesleki Sağlık ve Güvenlik Dergisi*, 9(33), 42-48.
- Özkan, Ö., Koçyiğit, Z. & Şen, Ü. (2013). Özel hastanelerde çalışan hemşirelerin algılanan iş ve gelir güvensizliği ile çalışma koşulları. *Cumhuriyet Hemşirelik Dergisi*, 2(1), 15-25.
- Park, S. W. & Sperling, R. A. (2012). Academic procrastinators and their self-regulation. *Psychology*, 3(1), 12-23.

- Piccoli, B., De Witte, H. & Pasini, M. (2011). Job insecurity and organizational consequences: How justice moderates this relationship. *Romanian Journal of Applied Psychology*, 13(2), 37-49.
- Platonov, K. K. (2004). *Kratkiy slovar' sistemy psihologicheskikh ponyatiy*. Moskva: Visshaya Shkola.
- Plotkina, S. V. & Barashkova, S. A. (2016). Osobennosti vospriyatiya vremeni u lits s razlichnym urovnem prokrastinatsii. *Mezhdunarodnyy Zhurnal Prikladnyh i Fundamental'nyh Issledovaniy*, 2(2), 311-315.
- Poyraz, K. & Kama, B. (2008). Algılanan iş güvencesinin, iş tatmini, örgütsel bağlılık ve işten ayrılma niyeti üzerindeki etkilerinin incelenmesi. *Süleyman Demirel Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi*, 13(2), 143-164.
- Pravdina, L. R., Kolesova, Y. A. & Ulyanova, N. Y. (2015, Fevral'). *Akademicheskaya prokrastinatsiya i osobennosti motivatsii studentov vuzov v kontekste psihologii professional'nogo zdorov'ya*. Mezhdunarodnaya Nauchno-Prakticheskaya Konferentsiya "Aktual'nyye Voprosy Sovremennoy Nauki", Kislovodsk.
- Probst, T. M. (2002). The impact of job insecurity on employee work attitudes, job adaptation, and organizational withdrawal behaviors. In J. M. Brett, F. Drasgow (Eds.), *The Psychology of work: Theoretically based empirical research* (pp. 141-168). Mahwah, NJ: Lawrence Erlbaum.
- Probst, T. M. (2004). Safety and insecurity: Exploring the moderating effect of organizational safety climate. *Journal of Occupational Health Psychology*, 9(1), 3-10.
- Rakes, G. C. & Dunn, K. E. (2010). The impact of online graduate students' motivation and self-regulation on academic procrastination. *Journal of Interactive Online Learning*, 9(1), 78-93.
- Rakes, G. C. & Dunn, K. E. (2014). The influence of perfectionism on procrastination in online graduate education students. In M. Searson & M. Ochoa (Eds.), *Proceedings of society for information technology & Teacher education international conference 2014* (pp. 799-803). Chesapeake, VA: Association for the Advancement of Computing in Education (AACE).
- Ratsameemonthon, L. (2015). Understanding and managing procrastination among Thai college students. *Hatyai Journal*, 13(1), 75-83.
- Rebetez, M. M. L., Rochat, L. & Van Der Linden, M. (2015). Cognitive, emotional, and motivational factors related to procrastination: A cluster analytic approach. *Personality and Individual Differences*, 76, 1-6.
- Reisel, W. D., Chia, S.-L., Maloles, C. M. & Slocum Jr., J. W. (2007). The effects of job insecurity on satisfaction and perceived organizational performance. *Journal of Leadership & Organizational Studies*, 14(2), 106-116.
- Reisel, W. D., Probst, T. M., Chia, S.-L., Maloles, C. M. & König, C. J. (2010). The effects of job insecurity on job satisfaction, organizational citizenship behavior, deviant behavior, and negative emotions of employees. *International Studies of Management and Organization*, 40(1), 74-91.

- Rice, K. G., Richardson, C. M. E. & Clark, D. (2012). Perfectionism, procrastination, and psychological distress. *Journal of Counseling Psychology*, 59(2), 288-302.
- Radi, S., Ostry, A. & Lamontagne, A. D. (2007). Job stress and other working conditions: Relationships with smoking behaviors in a representative sample of working Australians. *American Journal of Industrial Medicine*, 50(8), 584-596.
- Ruvio, A. & Rosenblatt, Z. (1999). Job insecurity among Israeli school teachers: Sectoral profiles and organizational implications. *Journal of Educational Administration*, 37(2), 139-158.
- Saddler, C. D. & Sacks, L. A. (1993). Multidimensional perfectionism and academic procrastination: Relationships with depression in university students. *Psychological Reports*, 73, 863-871.
- Sadykova, G. (2016). İş rolü belirsizliğinin işyerindeki erteleme alışkanlığı (prokrastinasyon) üzerine etkisi: Hizmet sektörüne yönelik bir araştırma. *Çankırı Karatekin Üniversitesi İİBF Dergisi*, 6(1), 87-112.
- Saleem, M. & Rafique, R. (2012). Procrastination and self-esteem among university students. *Pakistan Journal of Social and Clinical Psychology*, 10(2), 50-53.
- Samuel, M. O. & Chipunza, C. (2009). Employee retention: Using motivational variables as panacea. *African Journal of Business Management*, 3(8), 410-415.
- Schreurs, B., Van Emmerik, H., Notelaers, G. & De Witte, H. (2010). Job insecurity and employee health: The buffering potential of job control and job self-efficacy. *Work & Stress: An International Journal of Work, Health & Organisations*, 24(1), 56-72.
- Seçer, B. (2008). Kariyer sermayesi ve istihdam edilebilirliğin iş güvencesizliği üzerindeki etkisi. *Celal Bayar Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 6(1), 141-158.
- Seçer, B. (2011). İş güvencesizliğinin içsel işten ayrılma ve yaşam doyumuna etkisi. "İŞ, GÜÇ" *Endüstri İlişkileri ve İnsan Kaynakları Dergisi*, 13(04), 43-60.
- Senecal, C., Julien, E. & Guay, F. (2003). Role conflict and academic procrastination: A self-determination perspective. *European Journal of Social Psychology*, 33(1), 135-145.
- Shamsutdinova, L. G. & Rybakova, L. A. (2015). Profilaktika prokrastinatsii u studentov. *Modernizatsiya Pedagogicheskogo Obrazovaniya*, 324-330.
- Shemyakina, O. O. (2013). Vliyaniye prokrastinatsii na uroven' stressa u studentov. *Psihologiya i Pravo*, 4. Retrieved March 17, 2016, from <http://psyjournals.ru/psyandlaw/2013/n4/66242.shtml>.
- Sime, W. E., Campbell Quick, J., Saleh, K. J. & Martin, W. (2007). Critical decisions, trauma, and burnout in medicine: A stress management challenge to physician well-being. *Biofeedback*, 35 (3), 95-100.
- Sirois, F. M. (2014). Procrastination and stress: Exploring the role of self-compassion. *Self and Identity*, 13(2), 128-145.
- Sirois, F. M. & Tosti, N. (2012). Lost in the moment? An investigation of procrastination, mindfulness, and well-being. *Journal of Rational-Emotive & Cognitive-Behavior Therapy*, 30(4), 237-248.

- Shropshire, J. & Kadlec, C. (2012). I'm leaving the IT field: The impact of stress, job insecurity, and burnout on IT professionals. *International Journal of Information and Communication Technology Research*, 2(1), 6-16.
- Solomon, L. J. & Rothblum, E. D. (1984). Academic procrastination: Frequency and cognitive-behavioral correlates. *Journal of Counseling Psychology*, 31(4), 503-509.
- Stead, R., Shanahan, M. J. & Neufeld, R. W. J. (2010). "I'll go to therapy, eventually": Procrastination, stress and mental health. *Personality and Individual Differences*, 49, 175-180.
- Steel, P. (2007). The nature of procrastination: A meta-analytic and theoretical review of quintessential self-regulatory failure. *Psychological Bulletin*, 133(1), 65-94.
- Sverke, M. & Hellgren, J. (2002). The nature of job insecurity: Understanding employment uncertainty on the brink of a New Millennium. *Applied Psychology: An International Review*, 51(1), 23-42.
- Sverke, M., Hellgren, J., Näswall, K., Chirumbolo, A., De Witte, H. & Goslinga, S. (2004). *Job insecurity and Union membership. European Unions in the wake of flexible production*, Bruxelles: P.I.E.- Peter Lang.
- Sverke, M., Hellgren, J. & Näswall, K. (2006). Job insecurity: A literature review. *Report No: 1, SALTSA*, 1-30.
- Syomina, A. S. (2013, April'). *Issledovaniye fenomena prokrastinatsii vo vzaimosvyazi s drugimi psihologicheskimi fenomenami v studencheskoy srede*. 7-aya Vserossiyskaya Nauchno-Prakticheskaya Konferentsiya Dlya Praktikuyushchih Psihologov, Molodyh Uchenyh i Studentov, Yekaterinburg.
- Tashchilina, Y. A. (2014). *Issledovaniye prokrastinatsii i perfektsionizma u studentov universiteta razlichnyh napravleniy podgotovki*. Yekaterinburg: Magisterskaya Dissertatsiya.
- Tilakdharee, N., Ramidial, S. & Parumasur, S. B. (2010). The relationship between job insecurity and burnout. *South African Journal of Economic and Management Sciences*, 13(3), 254-271.
- Ünsal-Akbıyık, B. S., Çakmak-Otluoğlu, Ö. K. & De Witte, H. (2012). Job insecurity and affective commitment in seasonal versus permanent workers. *International Journal of Humanities and Social Science*, 2(24), 14-20.
- Wang, J., Sperling, R. A. & Haspel, P. (2015). Patterns of procrastination, motivation, and strategy use across class contexts and students' abilities. *Journal of Psychology and Behavioral Science*, 3(2), 61-73.
- Warr, P. (1994). A conceptual framework for the study of work and mental health. *Work & Stress*, 8(2), 84-97.
- Westman, M., Etzion, D. & Danon, E. (2001). Job insecurity and crossover of burnout in married couples. *Journal of Organizational Behavior*, 22(5), 467-481.
- Van Zyl, L., Van Eeden, C. & Rothmann, S. (2013). Job insecurity and the emotional and behavioural consequences thereof. *South African Journal of Business Management*, 44(1), 75-86.

- Veresova, M. (2013). Procrastination, stress and coping among primary school teachers. *Procedia - Social and Behavioral Sciences*, 106, 2131-2138.
- Vij, J. & Lomash, H. (2014). Role of motivation in academic procrastination. *International Journal of Scientific & Engineering Research*, 5(8), 1065-1070.
- Virga, D. (2015). Job insecurity and job satisfaction: The mediating effect of psychological capital. *Psihologia Resurselor Umane*, 13, 206-216.
- Yahchouchi, G. & Bouldoukian, N. (2014). Employment, job insecurity and quality of job performance of faculty members: An empirical analysis. *European Journal of Educational Sciences*, 1(2), 283-296.
- Yaşlıoğlu, M., Karagülle, A. Ö. & Baran, M. (2013). An empirical research on the relationship between job insecurity, job related stress and job satisfaction in logistics industry. *Procedia - Social and Behavioral Sciences*, 99, 332-338.
- Yıldırım, B. I. & Yirik, Ş. (2014). İşgörenlerin iş güvencesi algıları ve işten ayrılma niyetleri ilişkisi: Belek bölgesi beş yıldızlı otel çalışanları örneği. *Iğdır Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 6, 123-140.
- Yockey, R. D. & Kralowec, C. J. (2015). Confirmatory factor analysis of the procrastination assessment scale for students. *SAGE Open*, 1-5. Retrieved October 19, 2015, from <http://sgo.sagepub.com/content/spsgo/5/4/2158244015611456.full.pdf>.
- Yudeyeva, T. Y. (2011). Aprobatsiya oposnika studencheskoy prokrastinatsii C. Lay (Tekst). *Psihol. Diagnostika: Nauch.-Metod. i Prakt. Zhurn.*, 2, 84-94.
- Zheng, X., Diaz, I., Tang, N. & Tang, K. (2014). Job insecurity and job satisfaction: The interactively moderating effects of optimism and person-supervisor deep-level similarity. *Career Development International*, 19(4), 426-446.